

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Samohýl group a.s.

Kostja: Generální ředitelství cel

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas asuvat kombineeritud nomenklatuuri redaktsioonis, mis tuleneb komisjoni 16. oktoobri 2014. aasta rakendusemäärusest (EL) nr 1101/2014, tuleb tõlgendada nii, et toode, milleks on kassidele mõeldud nahale tilgutatav (spot-on) lahus pipetis (0,5 ml), mis sisaldab toimeainet fiproniil (50 mg pipeti kohta) ning mille abiained on butüülhüdrosüanisoos E320, butüülhüdrosütolueen E321, bensüülalkohol ja dietüleenglükoolmonoetüleeter, kuulub insektitsiidina selle nomenklatuuri rubriiki 3808, kui eelotsusetaotluse esitanud kohus kõigi enda kasutada olevate faktiliste tõendite põhjal ei otsusta teisiti.

(¹) ELT C 68, 2.3.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 10. märtsi 2021. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – M.A. versus Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

(Kohtuasi C-949/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Piirikontroll, varjupaik ja sisseränne – Viisapoliitika – Schengeni lepingu rakendamise konventsioon – Artikli 21 lõige 2a – Põhiõiguste harta – Artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Konsuli poolt pikaajalise viisa andmisest keeldumine – Liikmesriigi kohustus tagada sellise viisa andmisest keeldumise otsuse kohtus vaidlustamise võimaluse)

(2021/C 182/25)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: M.A.

Vastustaja: Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Resolutsioon

1. Schengenis 19. juunil 1990 alla kirjutatud ja 26. märtsil 1995 jõustunud konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 610/2013), artikli 21 lõiget 2a tuleb tõlgendada nii, et seda ei kohaldata kolmanda riigi kodanikule, kellele on pikaajalise viisa andmisest keeldutud.

2. Liidu õigust ja eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/801 kolmandate riikide kodanike teadustegevuse, õpingute, praktika, vabatahtliku teenistuse, õpilasvahetuseprogrammides või haridusprojekti-des osalemise ja au pair'ina töötamise eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta artikli 34 lõiget 5 koosmõjus harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et see paneb liikmesriikidele kohustuse näha ette selle direktiivi tähenduses õpingute eesmärgil viisa andmisest keeldumise otsuste vaidlustamise menetluse, mille üksikasjalikud eeskirjad tuleb kehtestada iga liikmesriigi õiguskorras, järgides sealjuures võrdväärsuse ja tõhususe põhimõtteid, kuna see menetlus peab teatavas menetlusstaadiumis tagama kohtus vaidlustamise võimaluse. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas põhikohtuasjas kõne all olev pikaajalise viisa taotlus õpingute eesmärgil kuulub selle direktiivi kohaldamisalasse.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. märtsi 2021. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – UAB „P“ versus Dyrektor Izby Skarbowej w B.

(Kohtuasi C-48/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 203 – Alusetult arvele märgitud maksud – Arve väljastaja heauskus – Maksutulude saamata jäämise oht – Liikmesriikide kohustused näha ette võimalus korrigeerida alusetult arvele märgitud maksu – Neutraalse maksustamise ja proportsionaalsuse põhimõtted)

(2021/C 182/26)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: UAB „P“

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Dyrektor Izby Skarbowej w B.

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 203 ning käibemaksu proportsionaalsuse ja neutraalsuse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis ei luba heausksel maksukohustuslasel pärast maksukontrolli menetluse algatamist korrigeerida arveid, millele on alusetult märgitud käibemaks, kuigi arvete saajal oleks olnud õigus maksu tagastamisele, kui arvete esemeks olevad tehingud oleksid olnud nõuetekohaselt deklareeritud.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.